

[Connie Hedegaard]

on af uddannelsesstøttereformen, men man er meget god til at kritisere de forslag, der kommer fra de andre partier.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Vi har adskillige gange fremsat forslag om en SU-reform. Men det siger sig selv, at når der er fremsat et forslag, som har været til behandling, og det er konstateret, at det kan danne grundlag for drøftelser, så deltager vi i disse drøftelser og lader vores ideer indgå heri. Vi kommer ikke lige pludselig stikkende med paradeforslag, som regeringen gør det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal også blot opfriske fru Connie Hedegaards hukommelse med at sige, at SF og VS i fællesskab indtil flere gange har fremsat et forslag om SU.

Men netop for ikke at spille Tingets tid her og nu, hvor vi mener, det er så vigtigt med SU, har vi sagt, at de Radikales udgangspunkt er det bedste, der kan skaffes politisk flertal for.

Estrup (RV):

Undervisningsministeren har bevæget sig. Ingen tvivl om det. Fra et kraftigt studiestyrende og meget skrabet SU-forslag, hvor uddannelsesstøtte højst kunne gives i 4 år og statslånene forsvandt, mens de statsgaranterede banklån blev tilbage, og det uden nogen form for formildende rentelettelse, er vi nu nået frem til noget mere meningsfyldt. Kritikken har altså hjulpet, og det hilser vi velkommen.

Men det er – og det vil jeg gerne understrege med det samme – ikke ensbetydende med, at vi i Det Radikale Venstre finder, at det lovforslag, der nu ligger på Folketingets bord, er et godt forslag.

Jeg vil gerne starte med at hæfte mig ved seks punkter, som vi synes er væsentlige kritikpunkter i denne sammenhæng:

1) Støttebeløbet er for lavt, og det er det først og fremmest, fordi man afskaffer statslånene.

2) Der er for meget erhvervsarbejde involveret i forslaget, og dette erhvervsarbejde kommer til at ligge tidligt i studiet.

3) Studiestøtten gives ikke i hele den normale tid.

4) Forslaget diskriminerer mod de langvrigte uddannelser, både på grund af tidsbegrænsningen i støtten, og fordi satserne er lavere i de længere uddannelser.

5) Banklånene forsvinder ikke, og rentelettelsen er for lille.

6) Alderen for forældreafhængigheden sænkes ikke til 18 år.

På disse punkter er vi altså uenige med regeringen, og det kan vel dårligt summeres bedre, end det er gjort i en henvendelse til Folketingets uddannelsesudvalg fra Danske Studerendes Fællesråd. Jeg vil gerne citere de første par linjer fra henvendelsen, hvor man skriver:

»Idet de Radikales SU-forslag indebærer, at

- stipendierne forhøjes
- støttetiden hænger sammen med den fagligt bestemte studietid
- der gives en ensartet støtte uanset uddannelsesretning eller alder
- banklånene fjernes
- lånene bliver rentelettede og rentesikrede
- der bliver mulighed for støtteforlængelse ved studieskift

betrakter vi de Radikales forslag som et væsentlig bedre udgangspunkt for en ny SU-lov end regeringens forslag.«

Det kan næppe undre nogen, at vi er ret enige i den vurdering, og at vi derfor også vil arbejde for at realisere det flertal, som viste sig ved førstebehandlingen af det radikale forslag.

Jeg er enig med hr. Erling Olsen, som sagde, at der var positive elementer i regeringens forslag. Jeg tror, vi skal kigge nærmere på klippekortsystemet. Det er muligt, at det administrativt er kompliceret, men der ligger også nogle konstruktive tanker i det. Jeg er også enig i, at befordringstilskuddet er værd at overveje nærmere.

Jeg vil endelig føje til, at der er nogle ting, man godt kunne kritisere ved den måde, regeringen fremsætter forslaget og præsenterer det på, og dermed er vi lidt inde på en diskussion, som vi havde under behandlingen af det radikale forslag.

For det første synes jeg ikke, det er rimeligt at sammenligne med den eksisterende ordning, når det gælder tabellen over stipen-